

14de JAARGANG, NR. 258
17 MEI 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Bart Defoort, Jan Verwey, Rita Reys,
 Jeremy Pelt, Wolfert Brederode,
 Oddjob, Tim Garland e.a.

12 JAZZ OP DE PLANKEN

Koeien, Young Vips, Gerald Clayton,
 José James e.a.

EN VERDER:

17 New York Calling (Roos Plaatsman)

19 Overzicht festivals juni

23 Jazz In Beeld

12,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2016

JAZZNIEUWS

Finalisten Conservatorium

Talent Award Den Bosch bekend

De acht finalisten van de Conservatorium Talent Award zijn bekend: trompettist Koen Smits, saxofoniste Kika Sprangers, drummer Yordi Petit, gitarist Daniël Yves Dudok, zangeres Lizzy Ossevoort, drummer Daniel Jonkers, gitarist Peer Thielen en pianist Robert Koemans. Alle finalisten studeren aan een Nederlands conservatorium. De finale van het concours vindt plaats op 15 mei, tijdens het festival Jazz in Duketown in Den Bosch. Onder anderen Jan Menu, Henk Meutgeert en Rinus van der Heijden zullen deze vijfde editie jureren. De winnaar krijgt een geldbedrag en mag volgend jaar tijdens Jazz in Duketown optreden. Eerdere winnaars waren pianist Sebastiaan van Bavel, zangeres Esther van Hees en de saxofonisten Maarten Hogenhuis en Jasper van Damme.

Finale Jazzcontest Mechelen
internationale aangelegenheid

Het JE Trio (Duitsland), Mary Fikry 5tet (België), Vortex Kwintet (België) en Fhree (Nederland) staan in de finale van de Jazzcontest Mechelen. Ze kwamen als beste uit de bus tijdens de voorronden die op 23 en 24 april werden gehouden. De finalisten werden uit acht formaties gekozen door een vakjury onder leiding van Chris Joris. Alle deelnemers speelden ongeveer een half uur. De finale vindt plaats op 26 augustus tijdens het Maanrock-festival.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

WEER MEER BEZOEKERS BIJ BEURS JAZZAHEAD!

Vocaliste Ericka Stucky bij de opening van Jazzahead! op 22 april in de Messe van Bremen. (Foto: Ingo Wagner)

De beurs Jazzahead! in Bremen heeft weer meer deelnemers en bezoekers getrokken dan een jaar eerder. 969 bedrijven waren deze elfde editie van de partij en 2.742 jazzprofessionals passeerden de kassa. Het concertprogramma met veertig 'showcases' trok het laatste week-einde zo'n 15.000 bezoekers. Jazzahead! duurde van 21 tot en met 24 april jl.

Dit jaar lag de nadruk op jazz uit Zwitserland. Onder anderen de Zwitserse vocaliste Ericka Stucky (zie foto) werkte daarom aan de opening op 21 april mee. De organisatie kijkt met tevredenheid terug: "Die Jazzahead! ist nicht nur der wichtigste Branchentreff, sondern auch ein Publikumsmagnet", aldus Hans Peter Schneider, zakelijk leider van de Messe Bremen. De twaalfde Jazzahead! is van 27 tot en met 30 april 2017 in Bremen. Jazz uit Finland staat dan centraal.

NIEUWS

Genomineerden Edison Jazz 2016

De volgende albums zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2016. De nominaties zijn opgesteld door een vakjury onder voorzitterschap van Imme Schade van Westrum. De jury heeft drie genomineerden per categorie gekozen:

Jazz Nationaal

[Fay Claassen & Trio Peter Beets](#)

Live At The Amsterdam Concertgebouw

[Tineke Postma & Greg Osby](#)

Sonic Halo

[Yuri Honing Acoustic Quartet](#)

Desire

Jazz Internationaal

[Charlie Haden & Gonzalo Rubalcaba](#)

Tokyo Adagio

[Snarky Puppy & Metropole Orkest](#)

Sylva

[Tigran Hamasyan](#)

Mockroot

Jazz Vocaal

[Kurt Elling](#)

Passion World

[Cécile McLorin Salvant](#)

For One To Love

[Zaz](#)

Paris (zie afbeelding)

Het document

[John Coltrane](#)

A Love Supreme - The Complete Masters

[Boy Edgar](#)

Boy's Big Band Return

[Ruud Bos](#)

Naked Plus:

Original Soundtracks 1967-1973

De Edison wordt sinds 1960 voor 'geleidsdragers van bijzondere kwaliteit' uitgereikt. De winnaars worden eind mei bekendgemaakt. De Edisons worden op 24 juni uitgereikt in Rotterdam.

[\(zie ook het bericht hiernaast\)](#)

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PODIA

Huisartiest Avishai Cohen begin 2014 in de kledkamer van LantarenVenster (Rotterdam) (Foto: Joke Schot)

TROMPETTIST AVISHAI COHEN

HUISARTIEST VAN KOMENDE JAZZ MIDDELHEIM

Trompettist Avishai Cohen is 'artist in residence' tijdens het komende festival Jazz Middelheim. Hij speelt er met zijn kwartet en zijn band The Big Vicious. Jazz Middelheim vindt van 12 tot en met 15 augustus plaats in het Antwerpse park Den Brandt.

Andere prominente festivalgasten zijn het trio Pharoah Sanders/Zakir Hussain/Joachim Kühn, STUFF, Liberation Music Orchestra, Marcin Wasilewski Trio, Pascal Schumacher & Friends, ICP Orchestra en pianist Jef Neve. Zaterdag 13 augustus draait onder meer rond de erfenis van wijlen saxofonist Ornette Coleman. Onder meer zal een eerbetoon worden gebracht door muzikanten die in zijn laatste band speelden. Zondag 14 augustus hebben Belgische muzikanten de overhand. Ook dit jaar is de publieke omroep Klara er elke festivaldag live bij: van vrijdag tot en met zondag van 16.00 uur tot middernacht, op maandag van 12.00 uur tot 21.00 uur.

PRIJZEN

EDISON VOOR OEUVRE METROPOLE ORKEST

Het Metropole Orkest krijgt de Oeuvre-Edison Jazz-World 2016. "De veelzijdigheid, het enorme oeuvre, de prachtige samenwerking met vele grootheden en hun buitengewone performance maakt dat ze deze prijs verdienen als geen ander", aldus de keuzeheren. De prijs wordt 24 juni in Rotterdam uitgereikt.

Dat gebeurt tijdens het Edison Jazz/World-gala in het nieuwe Luxor Theater, als onderdeel van het showcase- en netwerkevenement inJazz (de nieuwe naam van de Jazzdag). Het Metropole orkest zal daar optreden met honorair dirigent Vince Mendoza, die de prijs van harte verwelkomt: "I have always thought the Metropole to be a unique and precious jewel in the cultural crown of the Netherlands, to recognize the Metropole Orkest with the Oeuvre prize is a great honour to the orchestra. I'm proud to have been part of this since 1995 and hope that the orchestra will continue to be a vital part of the fabric of our cultural life for many years to come." Het Metropole Orkest staat sinds 2013 onder leiding van Jules Buckley.

NIEUWS

Dave Douglas ontvangt beurs van 275.000 dollar

Trompettist Dave Douglas, pianist Fred Hersch, trompettist Wadada Leo Smith, pianist Jason Moraz, pianist Wayne Horvitz, saxofonist Matana Roberts, saxofonist Henri Threadgill en vocaliste Jen Shyu krijgen ieder een beurs van 275.000 dollar van de Doris Duke Charitable Foundation. Ze mogen deze Doris Duke Performing Artists Award naar eigen inzicht besteden. Het bedrag wordt over een periode van drie tot vijf jaar uitgekeerd. De Doris Duke Awards worden sinds 2012 jaarlijks uitgekeerd aan dansers, acteurs en jazzmusici. Doris Duke (1912–1993) was de dochter van de stichter van de American Tobacco Company. Zij erfde de helft van zijn vermogen.

Eredoctoraat voor Anthony Braxton

Componist en multi-instrumentalist Anthony Braxton ontvangt 22 mei een Honorary Degree van het New England Conservatory in Boston, Massachusetts. Ook onder anderen dirigent Leonard Slatkin en Parliamant/Funkadelic-medeprijker Bernie Worrell krijgen de onderscheiding op die dag.

Compositie-opdracht North Sea Jazz Festival voor Joris Roelofs

Klarinettist-componist Joris Roelofs heeft de 15de Vrije compositieopdracht 2016 van het North Sea Jazz Festival gekregen. De jury, bestaande uit Sander Grande (North Sea Jazz, programmeur), Coen de Jonge (journalist) en Semmy Prinsen (Artishock Soest, programmeur), was unaniem in zijn besluit: "Joris Roelofs valt op door het hebben van een onderscheidend eigen geluid. De variaties in zijn stukken zorgen voor een eigentijds, waarachtig en volwassen geluid. De luisteraar wordt op een natuurlijke wijze een nieuwe wereld ingevoerd". De première van Joris Roelofs' compositie is op vrijdag 8 juli tijdens het (inmiddels geheel uitverkochte) North Sea Jazz Festival.

Hol en Sporck docent bij ArtEZ Jazz

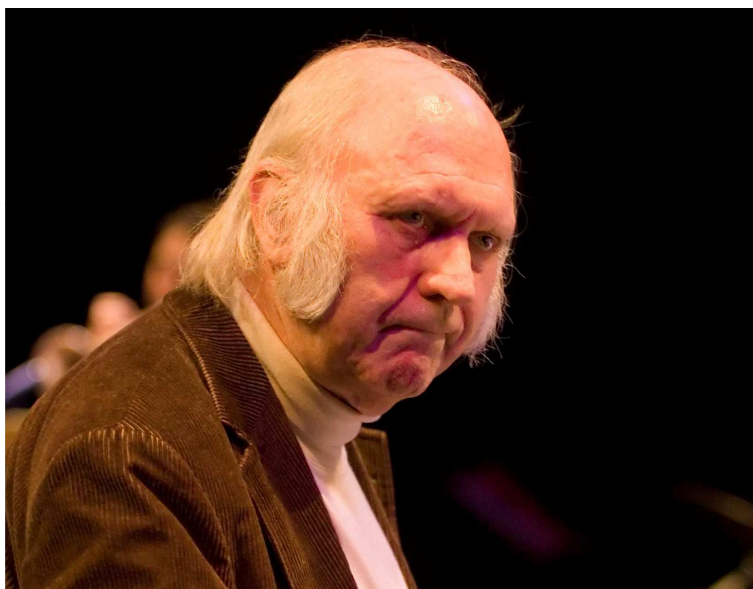
Gitarist Jérôme Hol en componist Joep Sporck gaan per september 2016 het docententeam van de ArtEZ Jazz & Popopleiding Arnhem versterken. Jérôme Hol volgt Bernhard Reinke op, die met pensioen gaat.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

PERSONALIA

LAURENS JAN HARTONG OVERLEDEN

Laurens Jan Hartong, leider en inspirator van vele muzikale projecten en bands, waaronder Nueva Manteca, is op 1 mei 2016 op 74-jarige leeftijd overleden. Tom Beetz maakte in 2011 de bovenstaande foto van hem in het Bimhuis (Amsterdam).

OVERIG

PRESIDENT OBAMA GASTHEER VAN INTERNATIONAL JAZZ DAY CONCERT 2016

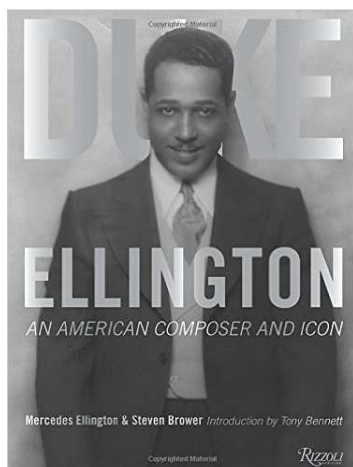

Herbie Hancock (links) 29 april tijdens het White House-concert. (Foto: Steve Mundinger)

Het hoofdpodium van de Unesco Internationale Jazz Dag (30 april jl.) stond dit jaar in Washington, D.C. Op de avond voorafgaand aan het evenement vond in het Witte Huis een concert plaats met president Barack Obama als gastheer. "Jazz is perhaps the most honest reflection of who we are as a nation. After all, has there ever been any greater improvisation than America itself? We move forward stubbornly insistent that we'll get to somewhere better, confident that we've got all the right notes up our sleeve", aldus de president. Onder anderen toetsenist Herbie Hancock, Trombone Shorty en de vocalisten Dee Dee Bridgewater en Kurt Elling traden op. Verder waren gitarist Pat Metheny, pianist Chick Corea, zangeres Diana Krall en bassiste-vocaliste Esperanza Spalding van de partij.

JAZZ OP PAPIER

EEN DUKE ELLINGTON KIJKBOEK

Mercedes Ellington & Steve Brower (red.).

**Duke Ellington :
an American composer and icon.**

New York : Rizzoli, 2016.

224 pag. : ill. ; 32x24 cm.

ISBN 978-0-8478-4813-3 geb.

Prijs 55 dollar.

Is het aantal boeken over Billy Strayhorn beperkt tot drie, dat over de grote baas is er een tienvoud van. Tellen we daar de discografieën en muziekbundels bij, dan zitten we al over de vijftig. Vrijwel alle betreffen ze zijn werk; informatie over de man zelf blijft schaars. Ook in het boek van zoon Mercer en zelfs in zijn autobiografie lezen we weinig over de persoon. Dat zegt ook Mercedes Ellington, Duke Ellingtons kleindochter, in een met Steven Brower geredigeerd boek over hem. (Het scandalieuze werkje van Don George schijnt zij niet te kennen en dat kunnen we maar beter ook zo laten). In haar bijdrage hoopt zij van haar grootvader 'Uncle Edward' een persoonlijker en breder beeld te schetsen dan bekend is. En dan gaat het meteen al mis. In plaats daarvan krijgen we een verhaal te lezen over haar eigen ontwikkeling als danseres. Wat Ellington betreft beperkt ze zich tot algemeenheden. Hoe kan het ook anders. Mercedes, als dochter van Mercer, werd opgevoed door haar grootouders van moeders kant en heeft haar beroemde grootvader nauwelijks anders gekend dan de muzikman, die bovendien maandenlang van huis was.

Ook de opstellen van de andere auteurs komen niet verder dan wat oppervlakkigheden, of ze nu een apart hoofdstuk krijgen of bij elkaar zijn gezet in een aantal 'tributes'. Hoogstens halen ze een paar treffende voorvallen aan die illustreren hoe Ellington te werk ging. Zo herinnert documentairemaker Richard O. Moore zich hoe Ellington bij een proefvoorstelling van de film meer belangstelling toonde voor zijn orkest dan voor de wijze waarop de film gemaakt was. En Dan Morgenstern, de man met een lange staat van dienst en een fabelachtig geheugen, geeft een beeld van Ellingtons omgang met zijn orkestleden en hoe de muziek moest klinken tijdens een platensessie in 1969. Tegen trompettist Willie Cook: "Willie, put in your Harmon [mute] and double [alto saxophonist] Norris's [Turney] part."

Een korte, maar opmerkelijke bijdrage komt van Ellington zelf: het is de tekst van 'The Purple People', een soort fabel uit de show 'My People' (1963), pas onlangs in zijn geheel op de plaat uitgebracht.

Het aandeel van ontwerper Steven Brower – ook auteur van een kijkboek over Satchmo – lijkt groter dan dat van Mercedes Ellington en men mag zich afvragen waarom zijn naam als tweede wordt vermeld. Hij schreef in zestien volbedrukte pagina's een informatieve 'tijdlijn', ontwierp zes linsneden en is verantwoordelijk voor de opmaak. En die is van wezenlijk belang, daar illustraties in dit boek de hoofdmoot vormen. Alle foto's zijn opgeblazen tot 'spreads' over één of twee pagina's. In de volgorde valt geen enkele logica te ontdekken: portretten, het volle orkest of bandleden in actie, ontmoetingen, informele, uit een oude schoenendoos opgediepte kiekjes, jeugdfoto's, alle zijn ze kriskras door het boek verspreid. Ook de identificatie laat te wensen over. Prominent in beeld gebrachte personen zijn misschien niet ter zake doende vrienden of fans, maar het zou net zo goed om artiesten kunnen gaan, zoals Bubbles, van het bekende duo Buck & Bubbles, een danspaar uit de film 'Cabin in the sky' uit 1943 (pag. 132-133).

Publiciteitsmateriaal ondergaat hetzelfde proces: omslagen van bladmuziek en programma's, toegangskaarten, losse krabbels, stuk voor stuk op één pagina, alsook enkele cartoons en schilderijen, waaronder een geslaagde van ene Benedetto, die als zanger Tony Bennett ook het voorwoord schreef.

Het boek is vergelijkbaar met dat van Scott Yanow uit 1999, dat ook weinig toevoegt aan de bestaande literatuur, maar tenminste tekstueel en illustratief enige samenhang vertoont.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

PIETER CLAUS QUARTET Dancing In A Black Triangle Solidude

Bezetting:

Pieter Claus (vibr),
Jean Ghesquière (el.g),
Jouni Isoherranen (el.b),
Xavier Rogé (d).

'Dancing In A Black Triangle' is nieuwe Belgische jazz. Uitgevoerd door een ensemble met vibrafoon, elektrische gitaar, dito bas en drums. Het internationale gezelschap onder leiding van vibrafonist Pieter Claus, met onder andere een Finse bassist, speelt gedisciplineerde muziek. Voortvarend en spannend. Claus schermt met Frank Zappa als inspiratiebron. Zijn cd bevat weliswaar boeiende muziek, maar deze is niet zo flitsend en lenig als van de 'Grote Gitarist' (en wat al niet meer) zelf. Het openingsnummer, 'Spring games, pt 1' leunt op een zwaar en traag klinkend motief, maar weet de aandacht wel vast te houden. In 'Bélade' brengt de bassist zijn motief uit het openingsnummer terug op het kleed, maar niet zo zwaar aangezet. Het titelnummer 'Dancing in a black triangle' ontwikkelt zich ook traag, maar heeft daarentegen wel lenigheid. Dat komt doordat de gitarist zich sterk beperkt tot een vast motief en Claus op zijn vibrafoon daar vaardig omheen danst. In zijn solo laat de gitarist horen dat hij als het ware in cirkels improviseert: die kringen worden steeds wijder. Halfweg de cd hoor je 'Spring games pt. 2'. Doordat de vibrafoon dan de hoofdmoot uitmaakt van de muziek, wordt deze uitvoering lichter, soepeler dan het deel waarmee de cd opent. 'La conseguenza de cappuccino' maakt me nieuwsgierig naar wat de consequentie van een cappuccino dan wel is. Beide vormen, vocht zowel als muziek, neem ik met graagte tot me. 'Dancing In A Black Triangle' is een cd met alleen eigen composities: potente, moderne, avontuurlijke muziek, zonder dat het extreem wordt.

Hessel Fluitman

Beluister hier het titelnummer van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=PIozqEbxqZk>

JEREMY PELT #Jiveculture HighNote

Bezetting:

Jeremy Pelt (tp),
Danny Grissett (p, Fender Rhodes),
Ron Carter (b),
Billy Drummond (d).

Trompettist Jeremy Pelt speelt al zo'n vijftig jaar, onder meer in de Mingus Big Band. Om een idee te geven: hij speelde mee op diverse Criss Cross cd's en heeft iets van tien cd's onder zijn eigen naam opgenomen. Op '#Jiveculture' speelt Pelt met bassist Ron Carter. De andere twee op deze cd zijn Billy Drummond, al dertig jaar in het vak en met een uitgebreide cv, en pianist Danny Grissett, die een vergelijkbaar palmares heeft. Naast twee standards ('Dreamdancing' en 'A love like ours') en een compositie van Ron Carter ('Einbahnstrasse'), staan er vijf stukken van Pelt op de cd. In de snelle opener 'Baswald's place' krijg je een staalkaart van zijn techniek voor je kiezen. Zowel Pelt als Danny Grissett laten horen dat zij de problemen van het thema kennen. 'Dreamdancing' wordt frisser, sneller en lichter gespeeld dan trombonist Jimmy Knepper het op zijn gelijknamige cd deed. Daar zit dertig jaar voortgang in ontwikkeling tussen, al was het maar doordat Pelt het stuk bewerkt heeft. Terwijl het gebruik van trompet op deze cd, en trombone door Jimmy Knepper, natuurlijk ook verschil maakt. 'Einbahnstrasse' is een toegankelijke compositie waarvan het thema heel bekend voorkomt. Natuurlijk neemt Carter zelf hier solo. Hij laat zich weinig aan de dynamiek van het stuk gelegen liggen en ontvouwt een aantal bastechnieken in zijn solo. Weliswaar gestoeld op klassieke hardbop gaat deze groep met de composities hendaags aan de haal, maar clichématig wordt het niet.

Hessel Fluitman

Jeremy Pelt Quartet live in Rome:

<https://www.youtube.com/watch?v=DH7O2sO4e2I>

ODDJOB**Folk**

Caprice Records

Bezetting:

Goran Kajfes (tp),
 Peter Forss (b),
 Per 'Ruskträsk' Johansson (sax),
 Daniel Karlsson (p),
 Janne Robertson (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Jazzthema's maken van eenvoudige lokroepen en elementaire, 'open' herdersdeuntjes. Dat heeft de Zweedse jazzgroep Oddjob vormgegeven in de cd met de simpele titel 'Folk'. Een halve eeuw geleden was een soortgelijk project van de pianisten Bengt Hallberg, Jan Johansson, bassist Georg Riedel en trompettist/arrangeur en bandleider Bengt-Arne Wallin op de plaat te horen onder de titel 'Adventures In Jazz And Folklore'. Hoewel zij uit dezelfde bron putten, veldopnamen uit het archief van de Zweedse Radio (Svenskt visarkiv), is het resultaat verschillend. De door de wol geveerde muzikanten van Oddjob spelen vrijer dan hun voorgangers. Waar een halve eeuw geleden meer liedjes als uitgangspunt werden genomen, gaat het bij Oddjob om schijnbaar (nog) simpeler materiaal. Bengt-Arne Wallin had trouwens in 1962 folkmateriaal op de plaat gezet, in 1962, onder de titel 'The Birth Of Swedish Folk Jazz', maar van die thema's maakte hij stevige bigbandarrangementen. Bij Oddjob zijn op 'Folk' ook af en toe de uitgangspunten van hun thema's te horen, bijvoorbeeld getoeter op een koeienhoorn. Oddjob maakt er in kwintetbezetting kamerachtige muziek van. De uiteindelijke vorm werd verkregen na eerst collectief over de transparante deuntjes te hebben geïmproviseerd. De eenvoud heeft de groep kennelijk de mogelijkheid geboden met het materiaal te 'stoeien'. De muziek werd 'live' in de studio opgenomen.

Lo Reizevoort**Oddjob live in 2014:**

<https://www.youtube.com/watch?v=1hFJz9cQuuA>

WOLFERT BREDERODE TRIO**Black Ice**

ECM

Bezetting:

Wolfert Brederode (p),
 Gulli Gudmundsson (b),
 Jasper van Hulten (d).

IJzel. Levensgevaarlijk maar ook uitdagend. Het gevaar schuilt vaak in de onzichtbaarheid van dit zeldzame verschijnsel. Black Ice verwijst hiernaar. Pianist Wolfert Brederode houdt volgens het platenlabel ECM van schoonheid én een zweem gevaar. Het is zijn tweede album voor het label, dit keer met een trio. Zijn kompanen Gulli Gudmundsson en Jasper van Hulten kregen voornamelijk bekendheid in de groep Gatecrash van trompettist Eric Vloeimans. Ze komen in deze kleine setting perfect tot hun recht. Het is bijzonder te merken hoe beiden zich ontwikkeld hebben tot sterke muzikale karakters. Brederode zegt in een interview in 'Uit de kunst', de uitagenda uit Den Haag: "Mijn opdracht toen we begonnen was dat iedereen vooral op zijn eigen eiland moest blijven." Dat idee blijkt geslaagd: er is enorm veel ruimte voor individuele ontwikkeling. De pianist houdt ervan om jazz in zalen te spelen en niet zozeer in rumoerige kroegen. 'Black ice' toont waarom. De muziek lijkt soms somber en ingetogen maar de plaat evolueert tot een prachtige lyriek.

‘Black Ice’ is werkelijk een prachtige luisterplaat

Dat wordt nog eens versterkt door de opnamekwaliteit. Dit album hoort nu bij de top drie audiofiele opnamen in mijn platenkast. De opnamen vonden plaats in Auditorio Stelio Molo RSI in Lugano van de Zwitserse Televisie en weer zat Stefano Armerio achter het mengpaneel. Hij weet als geen ander de instrumenten te plaatsen in het geluidsbeeld, waarbij vooral de uitmuntende helderheid van het drumstel opvalt. Werkelijk een prachtige luisterplaat!

Peter J. Korten

JAZZFLITS 259 staat 30 MEI 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

BART DEFOORT QUINTET

Inner Waves

W.E.R.F. Records

Bezetting:

Bart Defoort (ts),
Hans Van Oost (g),
Ewout Pierreux (p),
Christophe Devisscher (b),
Toni Vitacolonna (d).

RITA REYS

Jazz Pictures At An Exhibition/ Marriage in Modern Jazz

Fresh Sound

Bezetting:

Rita Reys (voc),
Pim Jacobs (p),
Wim Overgaauw (g),
Ruud Jacobs (b),
+ Kenny Clarke (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Zijn broer, pianist Kris Defoort, timmert stevig aan de weg, als bandleider en als componist. Van saxofonist Bart Defoort horen we veel minder. Toch is hij sinds het prille begin een gewaardeerde kracht in het Brussels Jazz Orchestra en houdt hij er al heel lang een eigen kwintet op na. Het feit dat hij echter in de afgelopen twintig jaar slechts drie eerdere platen onder eigen naam het licht deed zien, zegt ook wel iets. Bart Defoort is een bescheiden muzikant, en ook op dit nieuwe album, 'Inner Waves', brult hij het niet van de daken. Samen met gitarist Hans Van Oost zet hij (vaak unisono) de melodielijnen uit, die door een nieuwe ritmesectie, met Ewout Pierreux (piano), Christophe Devisscher (bas) en Toni Vitacolonna (drums) smaakvol worden ondersteund. Pittig waar dat nodig is, subtiel waar erom gevraagd wordt. Muzikaal zoekt de leider het in zijn composities in de mainstream van de moderne jazz, met soms uitstapjes richting fusie ('Make that move') en gospel ('No more church'). Qua aanpak, en ook qua saxofoongeluid, doet hij denken aan Nederlandse vakbroeders als Toon Roos en Tom Beek. Van Oost voegt daar een gitaarklank aan toe die veel weg heeft van George Benson: blazerachtig, met een voorliefde voor sustain. 'Inner Waves' is geen cd die meteen enorme indruk maakt, maar die zachtjes je gehoor insluip met subtiele middelen.

Herman te Loo

Luister hier naar 'No more church':

<https://youtu.be/ENVHTL7QhtA>

Van de live-opnamen die zangeres Rita Reys in oktober 1961 met drummer Kenny Clarke in Singer, Laren maakte, kende ik slechts een enkel nummer via een verzamelbox. De muziek is indertijd regelmatig op elpee heruitgegeven, maar of het al eens op cd uitgebracht is, durf ik niet te zeggen. In ieder geval is de muziek door de Fresh Sound-uitgave 'Jazz Pictures At An Exhibition' nu weer toegankelijk voor iedereen. Het label zette de muziek samen met de elpee 'Marriage In Modern Jazz' op een cd. In de Singer Concertzaal was Rita Reys destijds in grote vorm. Ze begint met de Fats Waller-classic: 'I'm gonna sit right down and write myself a letter'. Al in de song verandert haar voorzichtige begin in zelfverzekerd zingen. De stukken zijn haar van voor tot achter bekend. Ze kan dus alles met de tekst doen, zonder uit de bocht te vliegen. Een enkele keer wil ze wat te veel aan de woorden trekken, dat is soms charmant, dan weer storend. Het spel van de slagwerker, de gitarist, de pianist en de bassist zijn het genieten meer dan waard. Michiel de Ruyter geeft in zijn hoestekst hoog op over het 'brushes'-werk van Kenny Clarke. Om dat te zien stonden dan ook alle Nederlandse jazzdrummers elkaar in de coulissen te verdringen. 'Marriage In Modern Jazz' werd uitgebracht bij gelegenheid van het huwelijk van Rita Reys met pianist Pim Jacobs. Het viertal op deze plaat is volledig op elkaar ingesteld. Reys zingt alles met overgave en zelfvertrouwen. De pianist kent zijn eigen mogelijkheden het best en speelt parelend mooi. Ruud Jacobs houdt het ritme in de gaten en Wim Overgaauw speelt elke ritmeslag op zijn gitaar met een iets andere akkoordkleuring. De elpee met Kenny Clarke is de beste van de twee. De samenwerking met de Amerikaanse ex-patriot tilde de Nederlanders op.

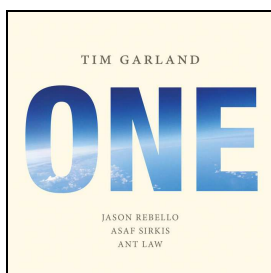
Hessel Fluitman

Bekijk Rita Reys. Pim Jacobs en Kenny Clarke:

<https://www.youtube.com/watch?v=tCMwPhYRvj4>

TIM GARLAND**One**

Editions Records

Bezetting:

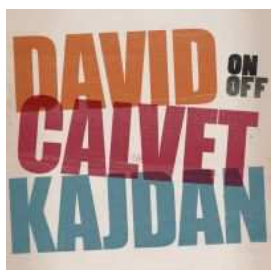
Tim Garland (ss, ts, keyb),
 Jason Rebello (p, Fender Rhodes,
 Hammond B3, keyb), Ant Law (g),
 Asaf Sirkis (d, perc) +
 Hossam Ramzy (doholla, Egyptian tabla &
 karkabu), Dionne Bennett (voc).

Bekijk hier een filmpje over de cd:

<http://bit.ly/23QeQqW>

DAVID-CALVET-KAJDAN**OnOff**

Cream Records/La Baleine

Bezetting:

Jean-Michel Kajdan (gt),
 Laurent David (b),
 Jean-Christophe Calvet (d).

Bekijk dit trio hier live:

<http://bit.ly/1WwE7Yo>

JAZZ OP DE PLAAT

Amper een half jaar na zijn vorige album 'Return To The Fire' komt de Britse saxofonist Tim Garland alweer met een nieuw project op de proppen. Deze keer is het echter geheel wat anders. Waar 'Return To The Fire' eerder geplaatst kon worden in de post-bop-categorie, valt het nieuwe album 'One' het best te omschrijven als etnische jazzrock. De etnische inbreng komt van de Egyptische percussionist Hossam Ramzy, die voor ons in het westen compleet onbekende percussie-instrumenten gebruikt. Wat verder erg speciaal is aan dit album - en misschien hebt u het al gemerkt bij de weergave van de muzikanten en hun desbetreffende instrumenten - is dat er geen conventioneel basinstrument bij is. Die functie wordt afwisselend door de toetsen en de gitaar overgenomen, wat zorgt voor andere structuren en functies binnen de muziek. Dit geeft een uniek geluidsbeeld, waarvan Tim Garland gretig gebruikmaakt. Zijn dynamische improviseren en kristalheldere sound zijn alom vertegenwoordigd, samen met de leuke inbreng van sporadisch gebruikte elektronische geluidseffecten (met name de 'harmonizer'). Ook de rest van de band krijgt een pluim voor de energieke interactie en het virtuoze spel. Kortom, wie houdt van jazz in een steviger jasje en verrassende plotwendingen in muziek, kan met dit album niet verkeerd zitten.

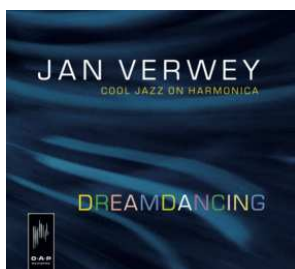
Jorre Reynders

Gitarist Jean-Michel Kajdan, bassist Laurent David en drummer Jean-Christophe Calvet hebben met 'OnOff' een puur, bijna idealistisch album afgeleverd. De interactie in dit trio lijkt te zijn gebaseerd op twee strikte doelen: symbiose en vrijheid. Een paradoxale interpretatie.

De leden van dit doorwrochte trio creëerden een muzikale en persoonlijke fusie. Het schrijven en het opnemen van de muziek was een hecht proces. Een deel van de composities kwam in de opnamestudio tot stand. De muziek lijkt het resultaat van een zoektocht. Het aftasten en cultiveren van de grensgebieden tussen jazz, blues en rock, heeft in dit geval geleid tot een sterk samenhangend en homogeen resultaat, waarbij stereotypen zijn vermeden. David, Calvet en Kajdan hebben alle drie een lange staat van dienst als sideman en als docenten aan conservatoria in Parijs. Hun gezamenlijke doel was om een avontuurlijk album te maken, volgens eigen strikte opvattingen. Het idealisme achter dit album lijkt te liggen in een specifieke vorm, stijl en kleur. Perfectionisme leidde juist tot vrijheid. Omdat technische en artistieke veelzijdigheid de groepsleden geen beperkingen zouden opleggen, konden zij zich volledig richten op de spontaneiteit van het moment. Een zelfopgelegde eis vooraf was het in real-time opnemen van de tracks. Die directheid zou leiden tot muzikale keuzes en beslissingen die niet na afloop van de sessies werden gemonteerd of opgepoetst. Op de cd staat de muziek ongepolijst en precies zoals die werd opgenomen. 'OnOff' is een album dat drijft op intuïtie. De sound klinkt vol en symfonisch omdat er veel is gewerkt met geluidseffecten en galm. De klank is ook helder en direct. Het album is rijk aan ideeën en heeft een sterke samenhang. Improvisaties vloeien naadloos en beheerst in elkaar over. Hoewel de muziek toegankelijk overkomt, ontvouwen zich bij herhaaldelijk luisteren ook diepere lagen. Een goede voorbereiding, grote concentratie en noeste arbeid hebben geleid tot elegantie en ontspanning. Een album voor fijnproevers.

Roland Huguenin

JAN VERWEY
Dreamdancing
OAP Records

Bezetting:

Jan Verwey (harmonica),
 Johan Clement (p),
 Jasper Somsen (b).

JAZZ OP DE PLAAT

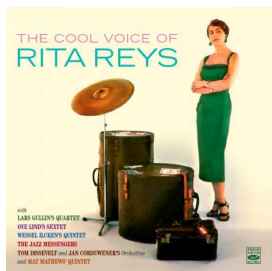
Een teken van leven van de tachtigjarige Jan Verwey. Kennelijk is Verwey van plan om Toots qua leeftijd in te halen. Zijn spel op mondharmonica is er levenslustig genoeg voor. Opgetild door de in Nederland wonende Belgische pianist Johan Clement en bassist Jasper Somsen, laat Verwey horen dat hij nog steeds met veel plezier en vooral zekerheid in zijn spel bezig is. Na een korte parafrase op het thema van Johan Clement in driekwartsmaat wordt op het 'ijzertje' het thema van het titelnummer 'Dreamdancing' ingezet. Die walsmaat maakt het thema wat soepeler. En liever, al durf ik dat haast niet te zeggen. Clement speelt zijn solo 'gewoon' in vierkwartsmaat, waardoor het ook direct wat vierkanter wordt. Jan Verwey neemt het weer in driekwartsmaat over. Aardige meetpunten, die maatwisselingen. Uiteraard is 'Waltz for Debby' ook in driekwartsmaat. Hier klimt Clement als het ware naar het juiste tempo, om zo Jan Verwey een goede springplank te geven. Bij Benny Golsons klassieker 'Stablemates' duikt de driekwartsmaat - niet meer zo verrassend - ook op. Daarmee geeft Verwey deze compositie ook weer nieuw leven. 'Sippin' at bells' is bassist Jasper Somsens 'feature'. Solerend en ook begeleidend in een sterke en veilige walkin' bass. Met 'Leaving' van Richie Beirach breid de mondharmonica-bespeler een mooi verstild slot aan deze cd. Jan Verwey maakt met deze cd opnieuw een statement voor (minder bekende) standards. Hij pleit ervoor om die in ere te houden. Dat is hem uitstekend gelukt.

Hessel Fluitman

Jan Verwey in Vrije Geluiden:

<https://www.youtube.com/watch?v=M6wO9YL059c>

RITA REYS
The Cool Voice Of Rita Reys
Fresh Sound

Bezetting (o.a.):

Rita Reys (voc),
 Wessel Ilcken's Quintet,
 The Jazzmessengers 1956,
 Lars Gullin's Quartet,
 Ove Lin's Sextet,
 Mat Mathew's Quintet,
 Tom Dissevelts orkest,
 Jan Corduwners orkest,
 Pim Jacobs (p),
 Wim Overgaauw (g),
 Ruud Jacobs (b).

Met de uitgave van de dubbelaar 'The Cool Voice of Rita Reys' maakt het Spaanse label 'Fresh Sound' veel losse uitgaven en enkele langspeelplaten van zangeres Rita Reys (opnieuw) toegankelijk. Een belangrijk deel van deze Barcelonense uitgave uit 2015 wordt gevuld met de elpee 'The Cool Voice Of Rita Reys'. Op deze van oorsprong jarenvijftiguitgave wordt Rita Reys op kant één begeleid door het Wessel Ilcken Combo in verschillende samenstellingen. Op kant twee werd ze begeleid door twee versies van Art Blakey's Jazzmessengers. Was haar stem op de Nederlandse opnamen wat gesluierd, bij Art Blakey klinkt ze helderder. De Jazz Messengers hielden zich wel wat in voor hun doen. Op de tweede cd van deze dubbelaar staat de muziek van de elpee 'The Cool Voice Of Rita Reys No. 2'. Daar werd ze op kant één begeleid door het trio van Wessel Ilcken - met de gebroeders Jacobs en gastsolist altist Karel Reys - en een strijkorkest onder leiding van Tom Dissevelt. Die zorgde voor heel moderne arrangementen, die de tand des tijds goed doorstaan hebben. Op kant twee van de oorspronkelijke elpee staan opnamen van het Wessel Ilcken Trio met een orkest onder leiding van Jan Corduwner, toen de grote radio-orkestleider. Zijn arrangementen klinken, mede door de grote strijkersectie, wel gedateerd. Als bonus hebben de Spanjaarden 'Thou swell', 'I'm getting sentimental over you' en 'Willow weep for me' uit een concert in Juan-les-Pins 1960 toegevoegd. In het laatste nummer hoor je de weersinvloeden van dat moment, reden waarom deze song nooit uitgebracht zal zijn. Door de lengte van 2,5 uur biedt deze uitgave een schat aan informatie over Rita Reys.

Hessel Fluitman

Bekijk Rita Reys live in Juan les Pins 1960:

<https://www.youtube.com/watch?v=v0iAUQlFD U>

MICHAEL ROSEN**Sweet 17**

Via Veneto Jazz / Jando Music

Bezetting:

Michael Rosen (ts),
Lage Lund (gt),
Ralph Alessi (tp),
Domenico Sanna (p)
Matt Penman (b),
Bill Stewart (d).

Beluister een track van de cd:

<http://bit.ly/1smQRnW>

JAZZ OP DE PLAAT

In zijn schooljaren was al duidelijk dat Michael Rosen talent bezat. Op zijn zeventiende speelde hij de solo's op de altsax in een high school bigband. Maar zijn 'sweet dreams' gingen in de richting van progressieve rockformaties als Yes, Led Zeppelin en The Talking Heads. Grote namen uit de jazz ontbraken in zijn mindset. Op het conservatorium brachten docenten, waaronder Gary Burton, hem in aanraking met Parker, Henderson, Davis, Getz en Coltrane. Hun muziek gaf hem nieuwe inzichten en bracht hem liefde voor de jazz. Inmiddels woont Rosen bijna dertig jaar in Italië. Hij pendelt tussen de scènes in Rome en Londen, waar hij een enorme reputatie geniet als sideman. Michael Rosen wilde weer eens een eigen cd-album opnemen. Met in zijn achterhoofd de dromen en verwachtingen die hij als zeventienjarige had, ging hij terug naar New York. De stad waar zijn carrière begon. Voor de realisatie van dit project schreef hij nieuwe muziek en formeerde een groep door hem gewaardeerde begeleiders om zich heen.

'Sweet 17' bevat autobiografische schetsen over inspiratie en zelfexpressie, en is tevens een bespiegeling op de eigen loopbaan van Rosen. De composities zijn goed opgebouwd, hebben pakkende melodieën en een sterke ritmische drive. De meeste stukken zijn energiek en dwingen tot luisteren. Het album vormt een organisch geheel. Kracht wordt evenwichtig afgewisseld met rust, meditatie en lyriek.

Op zijn tenorsax produceert Rosen een heldere, transparante klank. Zijn solo's bezitten geavanceerde diepgang. Het spel van gitarist Lage Lund is uitermate verfijnd. Zijn solospel ademt en geeft veel ruimte. Trompettist Ralph Alessi is te horen op een aantal stukken. Samen met Rosen verkent hij melodie, klank en vrijheid. Het rijke spel van Pianist Domenico Sanna is helder en lyrisch, of robuust waar nodig. Bassist Matt Penman en drummer Bill Stewart zijn ervaren en gedreven begeleiders. Hun bijdragen zijn weldoordacht, hun fills subtiel en effectief. Een duet van Rosen en Penman is een klein juweeltje. Rosen creëerde met dit ensemble een complex geluid en een coherente sound, en bovendien een boeiend album.

Roland Huguenin

In het boekje van het debuutalbum van zijn groep Roofer, 'Prospect', geeft de jonge Zwitserse bassist/componist Luca Sisera onomwonden toe dat pianist/componist Andrew Hill een belangrijke inspiratiebron voor zijn muziek is. Dat is fijn, want de complexe melodische en ritmische structuren met een menselijke maat, die zo kenmerkend zijn voor de grote, onderschatte Amerikaan, doen zeker ook bij Roofer opgeld. De melodielijnen van trombonist Silvio Cadotsch en saxofonist/klarinetist Michael Jaeger duiken in de thema's speels over elkaar heen. Ritmisch zijn er regelmatig hypnotische pulsen te ontwaren die je als luisteraar door de muziek heen dwingen. Bij iedere wending zijn er verrassingen in de vorm van maat- en tempowisselingen of spontane (vrije) improvisaties. Sisera stuurt het kwintet vanaf zijn bas aan, met beide voeten aan de grond en tegelijk zijn gedachten in het zwerk. Die balans, tussen hoofd en hart, maakt van 'Prospect' een bijzonder rijp debuut dat nu al doet verlangen naar meer. Ach, dan draai je de cd gewoon nog een keer, het wordt er alleen maar beter op.

Herman te Loo

Hier is de trailer van het album te bekijken:

<https://www.youtube.com/watch?v=CLvuzfD4wMQ>

LUCA SISERA ROOFER**Prospect**

Leo Records

Bezetting:

Silvio Cadotsch (tb),
Michael Jaeger (ts, kl),
Yves Theiler (p, cimbalon),
Luca Sisera (b, comp), Michi Stulz (d)
+ Isa Wiss (voc)

JASON ROEBKE
Every Sunday
Clean Feed

Bezetting:

Matthew Schneider (g),
 Jason Roebke (b),
 Marcus Evans (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Dat de naam van bassist Jason Roebke alleen op de voorkant van het hoesje van 'Every Sunday' staat, is merkwaardig. Dit album, live opgenomen in The Hungry Brain in Chicago, is namelijk een collectieve prestatie. In drie lange stukken zorgen gitarist Matthew Schneider en drummer Marcus Evans net zo goed voor de meanderende loop van zaken als Roebke. Als luisteraar word je meegevoerd in de gedachtegang van drie muzikanten die erop uit zijn om samen een verhaal te vertellen. Zie het maar als een soort muzikale roadmovie. Bassist Roebke stapt als eerste in, met de lange, melodieuze basintro van het titelstuk. Schneider wordt na een minuut of vijf als lifter opgepikt, en een minuutje later nemen ze Evans achterin mee. Die laatste kleurt aanvankelijk alleen met zijn slagwerk, maar na verloop van tijd legt hij toch een kalme swing onder de conversatie van Roebke en Schneider. Het zijn overdachte, goed geïnterpreteerde gesprekken, zonder onnodige omhaal van woorden. To the point en boeiend om bij mee te luisteren. De effectpedalen zijn niet waar Schneider het van moet hebben. Hij kiest voor een onopgesmukt geluid, maar fraseert zorgvuldig, ongeveer zoals Joe Morris dat pleegt te doen. Marcus Evans is ook wars van uiterlijk vertoon en houdt de dynamiek op een kamermuziekniveau. Misschien is 'Every Sunday' wel iets te veel musicians' music, maar voor iedere luisteraar die zich stiekem ook muzikant waagt, is er bijzonder veel te halen uit dit album.

Herman te Loo

JAZZ OP DE PLAAT KORT

IZALINE CALISTER

Rayo Di Lus

Coast to Coast

In eerste instantie lijkt zangeres Izaline Calister op 'Rayo Di Lus' de kant van singer/songwriter op te gaan. Ze legt het accent vooral op haar Curaçaose wortels. In haar behandeling van de tekst hoor je toch ook veel sporen van jazz terug. Die wegen in de mix net zo sterk mee als de muziek van haar eiland en als het ritme van haar broer Roël, die alle percussie zo'n beetje voor zijn rekening neemt. Het is bij haar net zoals bij zanger Wouter Hamel. Hij drijft steeds meer weg van de wortels van de jazz, maar zijn tekstbehandeling, zeker live, is nog steeds voluit jazz. Datzelfde merk ik hier ook. Steeds minder jazz, maar nog steeds flexibel en fris. Vooral Curaçaos. Dat is ook wat Izaline Calister in haar werk propageert: de blijheid van de songs van haar eiland. Die mix maakt haar muziek aantrekkelijk. Je moet er niet met oog- of beter oorkleppen naar luisteren.

Hessel Fluitman

VARIA

Bredase basisscholieren sluiten jazzproject af in Chassé

Basisscholieren uit de hoogste klassen sloten maandag 18 april in het Chassé Theater (Breda) met een eindpresentatie een jazzproject voor basisscholen af. Een uur lang zongen, klaptten en dansten de kinderen, begeleid door een jazzband. Initiator van het project is de Bredase saxofoniste Naomi Andriaansz. De lokale omroep BredaNu maakte het volgende filmpje van de gebeurtenissen:

<https://www.youtube.com/watch?v=efSjFqb5nBw&sns=fb>

JAZZFLITS 259 staat 30 MEI 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

JAZZ OP DE PLANKEN

KOEIEN

Bezetting:

ICP Orchestra: Thomas Heberer (tp), Wolter Wierbos (tb), Michael Moore (as, kl, bkl), Ab Baars (ts, kl), Tobias Delius (ts, kl), Mary Oliver (av), Tristan Honsinger (c, voc), Guus Janssen (p), Ernst Glerum (b), Han Bennink (d);

Pierre Bokma, Olga Zuiderhoek, Beppe Costa (acteurs) Katrien Baerts, Fanny Alfons, Henk Neven (zang), Christina Schönbach, Ginette Puylaert, Veronique van der Meijden, Enikő Gösi, Georgi Sztojanov, Jorne van Bergeijk (koeienkoor).

Datum en plaats:

5 mei 2016, Schouwburg Amstelveen.

MAGISTRALE HOMMAGE AAN MISHA MENGELBERG

De première, vorig jaar in het Holland Festival ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van Misha Mengelberg, was stijf uitverkocht. Daarom werd besloten de productie van diens opera 'Koeien' een reprise te geven. Het startschot werd op Bevrijdingsdag gegeven in de Schouwburg van Amstelveen en nog veertien keer zal de troupe hierna in diverse theaters in het hele land neerstrijken. Voor iedere liefhebber van de muziek van Misha Mengelberg en zijn absurdistische gevoel voor theater is 'Koeien' verplichte kost. Is het een opera? Ja en nee. Er is theater en er wordt gezongen, dus in die zin is het een opera. Maar verder gaat elke vergelijking mank.

Theatermaker en regisseur Cherry Duyns heeft flink gegrasduind in de schrijfsels van Mengelberg en daar een libretto van samengesteld dat de goedkeuring van de oude meester zeker had kunnen wegdragen. Helaas is die door de Alzheimer niet meer in staat om dat nog te kunnen beoordelen. Voor pianist en componist Guus Janssen was de ondankbare taak weggelegd om voor muziek te zorgen. Van 'Koeien' stond namelijk geen noot op papier – het stuk bestond slechts in het hoofd van de bedenker. Janssen smeedde een geheel van een aantal bekende en minder bekende composities van het ICP-opperhoofd. Zo horen we klassiekers als 'De Sprong o romantiek der hazen' en 'Kneushoorn' voorbijkomen. Maar er bleken nog meer kleinoden in het muzikale archief te zitten, zoals de Italiaanse smartlap waarmee Beppe Costa als ijscoman de boerin uit het verhaal probeert te verleiden.

...vervolg in de rechterkolom

Een beeld van de voorstelling Koeien. (Foto: Ton Mijs)

Dat verhaal gaat overigens over een boer en boerin die voortdurend aan het ruziën zijn om niets, tot de boer in de ban raakt van de koningin van de luchtkoeien (Misha's zelfbedachte term voor bijen). Zij probeert hem te verleiden om met haar mee te gaan, maar uiteindelijk kiest hij toch voor zijn bedrijf en zijn koeien. 'Weer is een dag voorbij' is het weemoedige lied waarmee de zangers de opera afsluiten.

Het knappe aan 'Koeien' is het voortdurende scheppen van verwarring en het spelen met contrasten. Tussen kolder en weemoed, tussen (vrije) improvisatie en gecomponeerde swing, tussen het strak gechoreografeerde koeienkoor en de strapatsen van ICP-podiumbeesten Han Bennink en Tristan Honsinger. Dat alles in een simpel, maar zeer effectief toneelbeeld, met het ICP Orchestra prominent op het podium, strak in avondkleding verpakt. Daarachter een achterdoek met wolken en soms een zwerm bijen, en er tussenin een op- en aflopende hellingconstructie.

Een bijzondere rol in de productie is weggelegd voor acteur Pierre Bokma, die als een Misha-achtige figuur regelmatig commentaar levert op de handeling, maar ook op muziek in het algemeen en opera in het bijzonder. De teksten hiervoor stammen uit de twee bundels met teksten van (en interviews met) Mengelberg die enige tijd geleden bij uitgeverij Huis Clos het licht zagen ('Enkele regels in de diertuin' en 'Worp en wederworp'). Zo uit de Misha-figuur onder meer zijn afkeer van de kunstmatigheid van de opera ('iemand die op straat iets roept, vind ik veel mooier, want dat is de werkelijkheid') en levert commentaar op zijn, naar eigen zeggen technisch niet hoogstaande pianospel, terwijl Guus Janssen tegelijk juist laat horen hoe virtuoos de nieuwe ICP-pianist is.

Duyns en Janssen hebben een heerlijk stuk afgeleverd, dat zij een 'opera Misha' hebben genoemd, maar analogie van de 'opera buffa' en de 'opera seria'. Kortom, een geheel eigen genre. Het ICP Orchestra laat de muziek van zijn medeoprichter op sublieme wijze tot zijn recht komen, en de rest van de cast is eveneens precies op zijn plek. De droogkomische rol van Olga Zuiderhoek als opper-weidekoe en die van colloratuursopraan Katrien Baerts als de koningin der luchtkoeien, Almide, zijn echte vondsten, die helpen om van 'Koeien' een magistrale hommage aan Misha Mengelberg te maken.

Herman te Loo

Speellijst: www.operamisha.com.

JAZZ OP DE PLANKEN

YOUNG VIP DOUBLE BILL

Bezetting:

Rogier Telderman Trio:

Rogier Telderman (p),
Guus Bakker (b), Tuur Moens (d);

VinnieVibes:

Vincent Houdijk (vib),
Bart Wirtz (ss, as), Aron Raams (g),
Guus Bakker (b), Jamie Peet (d).

Datum en plaats:

30 april 2016, Lantaren/Venster, R'dam.

Dit jaar zijn pianist Rogier Telderman en vibrafonist Vincent Houdijk uitgekozen tot 'Young Vips'. De 25 programmeurs van de Vereniging van Jazz- en improvisatiemuziek podia (VIP) koos deze mannen wegens: 'de meest veelbelovende muzikanten'. Deze talenten worden een concerttour aangeboden. Het trio van Rogier Telderman startte het concert met heldere, melodieuze muziek. Transparantie en harmonie voerden de boventoon en er werd heel wat muziek gespeeld van de laatste cd 'Contours'.

Vincent Houdijk plaatst met zijn VinnieVibes de vibrafoon in een geheel nieuwe - lees hippe - context.

Daarnaast klonk ook een stuk dat niet op de cd staat met de vage titel 'Track one'. Telderman is een integere en heldere pianist. Zijn lyriek viel sterk op met eigenzinnige composities, maar soms met donkere, repeterende motieven. Teldermans stukken vallen niet zozeer op door hun sterke thema's maar door de afwisselingen waardoor het hele trio 'aan het woord komt'. Maar misschien is de pianist wat té bescheiden. Drummer Tuur Moens wist op een positieve manier de aandacht te vangen door zijn gespierde spel. Hij is divers, boeiend en assertief. Daardoor leek Telderman wat op de achtergrond te geraken. Bij 'Song for AC', een ode aan bassist en zanger Avishai Cohen, kwam toch alles goed. Ook in volume ontstond het evenwicht dat zo noodzakelijk is. Maar het zou fijn zijn om de pianist eens in een soloconcert te horen.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Vincent Houdijk. (Foto: Joke Schot)

Na de pauze was de beurt aan VinnieVibes, gefundeerd op de vibrafoon van Vincent Houdijk. De samenstelling van de groep was ten opzichte van de cd nogal gewijzigd. Gelukkig was bassist Guus Bakker na de pauze ook weer van de partij. Houdijk vertelde de oorsprong van de namen van de stukken nogal onhandig, maar toen hij zijn mallets ter hand nam bleek zijn virtuositeit. Hij speelde ook op een elektrische vibrafoon, een Mallet-Kat Pro die allerlei effecten kon produceren. Bart Wirtz stond niet alleen fysiek vooraan maar was ook artistiek prominent aanwezig. De gitaar van Aron Raams vulde de groep perfect aan. Maar tot de langverwachte solo kwam het pas op het laatst in 'Vortex', het titelstuk van hun cd. Op zijn elektronische instrument voerde hij de aanwezigen met vier mallets mee op slechts vier oplopende tonen. Een historische Joe Zawinul-sfeer ontstond met een weergaloze Jamie Peet achter de drumkit. De toegift kwam al voordat de mannen aanstalten maakten het podium te verlaten. Vincent Houdijk plaatst met zijn VinnieVibes de vibrafoon in een geheel nieuwe - lees hippe - context.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

GERALD CLAYTON TRIO**Bezetting:**

Gerald Clayton (p), Joe Sanders (b),
Justin Brown (d).

Datum en plaats:

23 april 2016, Lantaren/Venster, R'dam.

Gerald Clayton bouwt aan een indrukwekkende carrière. Vanaf zijn zesde jaar kreeg hij klassieke pianolessen en in de jazz werd hij gevormd door zijn vader, zijn oom en een lange rij beroemde leermeesters. Hij werkte in verschillende formaties en richtte in 2008 een eigen trio op. Onlangs was Clayton met zijn trio in Nederland voor twee concerten. Kalm liep hij naar de vleugel. Onder invloed van zijn ontspannen houding ontstaat een serene stilte. Clayton leidde in met dissonante akkoorden en etaleerde direct zijn stilistische verfijning. In een duidelijk herleidbare vorm bouwt hij een gelaagd stuk op met een prachtige doorwerking. Het stuk ontwikkelt zich naar een eclectische solo, waarin diverse elementen uit klassieke stijlperiodes zijn verweven. Een verstilde beschouwing vormde de overgang naar het tweede stuk. Volledig in balans gaat Clayton verder in een mooi, herkenbaar patroon en werkt toe naar een finale van glissando's die eindigen in modulerende akkoorden. Het volgende stuk was 'Con alma' van Dizzy Gillespie. Opbouw en doorwerking waren wederom subliem. Clayton bracht een sterke eenheid in het stuk en werkte via fraai afgewogen variaties naar een ingetogen einde. Het concert neemt een grote vlucht. Geconcentreerd en met steeds meer energie neemt Clayton zijn enthousiaste publiek mee in zijn kunst van academisch pianospel en adembenemende tempi. Clayton lichtte niet toe wat hij speelde. Liever spreekt Clayton in keurig, maar deels vervlogen Nederlands (hij werd in Nederland geboren; red.), over zijn voorliefde voor Ajax. Gerald Claytons pianospel imponeerde en was van zeldzame klasse. Hij kent geen technische beperkingen en beschikt over een grote range aan mogelijkheden. Clayton heeft volledige controle over vorm, stijl en techniek. In zijn improvisaties heeft hij alle vrijheid om te experimenteren, zijn keuzes te overdenken, in te kleuren, te citeren. Een absolute vernieuwer is hij niet, maar hij is zeker in staat tradities, kennis en interpretatievermogen over te dragen aan nieuwe generaties pianisten.

Roland Huguenin

Gerald Clayton. (Foto's: Joke Schot)

JAZZ OP DE PLANKEN

JOSÉ JAMES**Datum en plaats:**

18 april 2016,
Lantaren/Venster, Rotterdam.

Sinds José James is doorgebroken en zijn eigen plek inneemt in de 'industry', is hij een geliefd en veelgevraagd artiest. Tot nu toe nam hij zes albums op onder eigen naam. Albums waarop hij een grote verscheidenheid aan zangtechnieken, stijlen en invloeden liet horen.

James is nieuwsgierig en inventief. Met succes combineert en mixt hij genres en technieken. Voortdurend verkent hij nieuwe manieren om zijn muzikale ideeën te vatten in originaliteit. Als er zoiets bestaat als urban jazz en daarmee een combinatie van vernieuwingsdrang en avant-garde wordt bedoeld, is James daar een goed voorbeeld van.

José James maakte in april een clubtour in Nederland. De uitverkochte zaal in LantarenVenster is bij voorbaat uitzinnig. Uitermate relaxed trad James zijn fans tegemoet en schudde tientallen uitgestoken handen. Hij gaf een wervelende show met een mooie balans tussen up tempo songs, ballads en hiphop. Zijn presentatie is charismatisch en vriendelijk.

In alle rust begon James met het zingen van een soulvolle ballad. Zijn volle stem klinkt monotoon, warm en donker. Zonder omhaal etaleert hij zijn kenmerkende stijl. Lang aangehouden noten die hij presenteert in een techniek die het midden houdt tussen zang, praten en neurien. Wellicht het geheim van zijn timbre. 'This love like rain' is een 'brand new song'. Een lyrische ballad, waarin hij duetten zingt met bassist Solomon Dorsey. In 'Trouble' van Luther Vandros, was veel ruimte voor een fraaie solo van pianist Takeshi Ohbayashi. Ook Dorsey zong solo in combinatie met zijn bas. James nam het zingen over en ging voluit met een ritmische scat op de woorden 'all right'. In 'Ain't no sunshine' van Bill Withers werd het patroon herhaald. Een schitterend intro op piano, waarna James zich volledig overgaf aan een minutenlange scat. Staccato stootte hij flarden van woorden uit, waarbij hij bewoog in stroboscopische reflexen. Met deze performance krijgt het stuk een fascinerende dimensie.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

José James. (Foto: Joke Schot)

José James brengt een aantrekkelijke live act, die hij combineert met ongrijpbare diepgang. Zijn repertoire is contrastrijk. Hij is zanger, stemkunstenaar en performer. Wellicht is zijn aanpak een nieuwe vorm van entertainment, die de plaats gaat innemen van de flirtende crooner. James vindt een uitdaging in het vormen van nieuwe allianties tussen de traditionele jazzsong, jeugdcultuur en alles dat daar tussenin staat.

In zijn expressie combineert James zijn stemgeluid met ritme en beweging. Door verschillende elementen te stapelen ontstaan steeds vormen. Ogenscheinlijk eenvoudige songs krijgen steeds een geraffineerde harmonische bedding. De vocale en visuele effecten die hij creëert hebben een hypnotiserende uitwerking. José James is als een kameleon. In zijn geavanceerde songs zoekt hij voortdurend naar interacties met zijn omgeving. Zijn encore (cool down) is gewoon een song.

Roland Huguenin

JAZZ OP DE PLANKEN

JOC MET DR. LONNIE SMITH EN SARAH-JANE

Datum en plaats:

17 april 2016,
Patronaat, Haarlem

Samen met meester-organist Dr. Lonnie Smith deed het Jazz Orchestra of the Concertgebouw een bijzondere clubtour van vier concerten. Aanleiding voor deze tour was de gelijktijdige release van 'I Didn't Know What Time It Was', op vinyl uitgebracht door Challenge. De opnamen werden op 25 februari 2010 gemaakt in het Bimhuis, de toenmalige thuisbasis van het orkest.

Smith had een langgekoesterde wens om met een bigband samen te werken. Hij deed verschillende gastoptredens bij het JOC en noemt het zijn favoriete orkest. Een concert van een bigband is gebonden aan diepgewortelde conventies. Het publiek wordt stevast opgeschrikt door een daverend openingsakkoord, waarna er in uptempo een instrumentaal stuk wordt gespeeld. De band etaleert zichzelf en een aantal prominente orkestleden soleert.

Na het vertrek van 'founding father' Henk Meutgeert, wordt het JOC sinds november 2015 geleid door chef-dirigent Dennis Mackrel. De samenwerking van Mackrel met het orkest gaat terug tot 2004, toen hij regelmatig als drummer was te horen. In 2014 keert Mackrel terug als (gast)dirigent. Vanaf zijn twintigste speelde Mackrel onder andere in The Vanguard Jazz Orchestra en The Carla Bley Very Large Band. Hij ontwikkelde zich van sideman tot bandleider en werkte samen met diverse Europese orkesten, waaronder de WDR bigband uit Keulen.

Met zijn vrolijke, maar ook gezagvolle uitstraling en zijn loepzuivere timing, pompt Mackrel energie, vlijt en enthousiasme in zijn nieuwe orkest. Onder zijn leiding produceert het orkest een volle open sound, met veel ruimte voor een groovy swing.

Vanaf het moment dat hij opkwam geniet Dr. Lonnie met volle teugen. Aanvankelijk koos hij een ingetogen, bijna dienende rol. De klank van zijn Hammond B3 vloeide organisch samen met het orkest. In een aantal stukken nam hij de lead en toonde zijn gewaardeerde toverkunst. Het is altijd weer de ogenschijnlijke eenvoud waarmee Smith zijn instrument hanteert. Enerzijds is het zijn timing en zijn funky sound, die is door-
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Vlnr: Dr. Lonnie Smith, Sarah-Jane, Dennis Mackrel.
(Foto: Joke Schot)

Vlnr: Dr. Lonnie Smith en Sjoerd Dijkhuis. (Foto: Joke Schot)

drenkt van dissonante akkoorden en surrealistische kleuren, die toch blijken te kloppen en goed klinken. Anderzijds, een fenomeen op zich, zijn er de mimiek en lichaamstaal van Smith. Zijn lach, grimassen en handgebaren verraden altijd dat er iets komt. Maar wat en wanneer? Hij verrast altijd weer met overweldigende uithalen en overstuurde, vette licks.

In 'Too Damn Hot' creëerde Smith een 'cool down'. Hij liet het orgel subtiel zingen, totdat tederheid plaats maakte voor bedwelmende swing en een dreiging van uitbreken. Het orgel werd weer opgezweept totdat het gromt en brult.

Een verrassende vocale gastrol was er voor zangeres Sarah-Jane. Haar soulvolle, energieke stem was een sterke aanvulling op het concert. Zelfverzekerd liet ze zich begeleiden door orgel en orkest. Sarah-Jane is pas enkele jaren actief als solozangeres en laat zien dat ze toe is aan haar rol als gangmaker en souldiva in spe.

Gedurende het concert waren er fraaie solo's van Sjoerd Dijkhuis, Ruud Breuls, Martijn van Iterson, Joris Roelofs, Simon Rigter, Jan van Duikeren, Bert Boeren en Peter Beets.

De afgeladen grote zaal in het Patronaat was een goede ambiance voor de zinderende slotavond van deze concertreeks.

Roland Huguenin

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

EEN SAPKUR

De dag voor de presidentskandidaatverkiezingen in New York ben ik naar een rally van Bernie Sanders geweest vlak bij mijn huis. Met een hese stem van alle toespraken van de afgelopen maanden sprak hij een uur lang over wat er in Amerika moet veranderen. Langzaam ging de zon onder en achter hem lagen de East River en de nog altijd overweldigende skyline van New York City met een wit verlicht Empire State building. Ik geloof dat met Bernie Sanders als president van Amerika de wereld een beetje liefdevoller en vreedzamer wordt en dat de Amerikanen de kans van hun leven hebben om hem te verkiezen. Helaas werd de dag na de rally al meteen duidelijk dat het heel erg moeilijk zou worden en dus staat mijn plan om over een paar jaar terug naar Nederland te verhuizen weer overeind. Ook omdat de kandidaat die wel is verkozen meneer Donald Trump is. Iemand die Mexicanen uitmaakt voor verkrachters en zich nu weer met hen probeert te verzoenen door een foto te tweeten waarop hij grijnzend een taco eet en daar als onderschrift aan toe voegt: 'I love hispanics!'

Ze hadden er alleen niet bij verteld dat je het best de hele dag in bed kunt liggen...

Er zijn ook goede dingen gebeurd in de afgelopen weken: mijn cd is bijna af en ik heb veel leuke optredens gedaan. Door al die optredens is mijn levensstijl wel behoorlijk in de war geschopt. Normaal let ik op wat ik eet en drink, maar afgelopen tijd ging ik veel te veel mee met het ritme van de meeste muzikanten en ging heel laat naar bed, stond laat op, at ongezond en dronk te veel alcohol. Een normaal mens gaat misschien een of twee keer per week naar de kroeg maar wij zitten er vrijwel elke avond en dan is het lastig om gewoon thee te bestellen. Sommige muzikanten stoppen na een paar jaar van fulltime muzikantschap compleet met drinken, maar ik ben blijkbaar nog niet zover. De afgelopen week werd ik steeds wakker met krakende stem die minstens drie kwartier geconcentreerd opgewarmd moest worden om überhaupt gebruikt te kunnen worden. Je kunt wel begrijpen dat zingen met zo'n stem niet werkt, dus ik besloot dat het zo niet langer kon. Het roer moest om en de makkelijkste weg leek me een sapkuur. Gewoon één dag alleen maar sap drinken en dan is je lichaam totaal ontgift en je lever weer helemaal in orde. Af en toe moet je de 'reset' knop indrukken, las ik op een website. Dus heb ik een sappakket gekocht, bestaande uit zes verschillende sapjes die je op een dag om de twee/drie uur opdrinkt. Ze hadden er alleen niet bij verteld dat je het best de hele dag in bed kunt liggen om zo min mogelijk energie te verbruiken... Rond een uur of 10 voelde ik me heel gezond, om 12 uur werd ik duizelig, om 2 uur chagrijnig om, 4 uur stopten mijn hersenen met werken, om 6 uur zat ik rillend van de kou, met rollende ogen op de bank nog net niet te huilen en om 8 uur stond er een burger met friet voor mijn neus en zwoer ik nooit meer een sapkuur te doen.

Bekijk Roos Plaatsman in de studio:
<https://vimeo.com/49549650>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 8 mei 2016

- 1 Bill Evans**
Some Other Time (Resonance)
- 2 Phronesis**
Parallax (Edition)
- 3 John Zorn**
Book Of Angels 26 'Flaga'
(Tzadik)
- 4 Yellowjackets**
Coherence (Mack Avenue)
- 5 Yonathan Avishai**
Modern Times (Jazz & People)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Snarky Puppy**
Culcha Vulcha (GroundUp/Universal)
Wederom een heerlijke schijf van een van mijn (Reinier van Bevervoorde; red.) favoriete bands van dit moment. Geen vocalen maar onvervalste Puppy Sound met dit keer ook andere invloeden.
- 2 Rogier Telderman**
Contours (Eigen beheer)
Mooie trio cd van onze eigen Rogier. Alweer van twee jaar terug, maar onder de radar gebleven bij ons (helaas). Door een Vrije Geluiden-Uitzending ook bij ons in de winkel. Aanrader van wereldformaat!
- 3 Magnus Öström**
Parachute (Diesel Music)
Derde album van de voormalig EST-drummer Magnus Öström. Evenals de eerder al eens getipte drummer Manu Katché, is hij ook bij het ACT-label verdwenen. De cd is daar niet minder om. De vertrouwde bezetting met een mix van fusion/jazz en scandinavia. Relaxed en toch opzwevend (kent u dat?).

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 6 mei 2016

Nikola Kolodziejczyk dirigeert zijn Orchestra. De cd van het orkest, 'Barok Progresywny', is de tip van Paweł Brodowski. (Foto: Magna Ignatowicz)

Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):

WOLFERT BREDERODE
Black Ice (ECM)

Patrik Sandberg/Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden):

FIRE! ORCHESTRA
Ritual (Rune Grammofon)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):

PHRONESIS
Parallax (Edition)

Lars Mossefinn, Dag & Tid (Norway):

BUILDING INSTRUMENT
Kem som kan å leve (Hubro)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy):

WARPED DREAMER
Lomahongva (Rat Records)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):

HENRI TEXIER
Dakota Mab (Intuition)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):

KADRI VOORAND
Armupurjus (Sheikid 2016)

Jon Newey, Jazzwise (UK):

THE COMET IS COMING
Channel The Spirits (The Leaf Label)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):

ALINA ROSTOTSKAYA & JAZZMOBILE
Flow (Butman Music)

Jan Granlie, Salt Peanuts (Norway):

STARLITE MOTEL
Awosting Falls (Clean Feed)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

NORBERT STEIN PATA MESSENGERS
Friends & Dragons (Pata Music)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):

NIKOLA KOLODZIEJCZYK ORCHESTRA
Barok Progresywny (Nowa Brama Pro Musica)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

JASPER VAN 'T HOF Face To Face (veraBra records)

Met Jasper van 't Hof's 'Zaire' maakte ik voor het eerst kennis op de cd 'Festival' van de New Concert Big Band (1998). Het stuk stak daar redelijk boven het maaiveld uit. Het doordenderende motiefje in de linkerhand was heel imponerend. Ook al had Henk Meutgeert het arrangement iets vereenvoudigd en melodischer gemaakt, zodat de bigband het ook op de gewenste snelheid kon spelen. De pièce de résistance-versie van 'Zaire' staat op 'Face to Face' uit 1994. De kwartetmuziek op deze cd heeft een hoog en zinnig notengehalte. Als luisteraar raas je met veel plezier over een achtbaan. 'Zaire' is daarvan een strak en sterk voorbeeld, maar 'As well' ook. Dat was al te horen op de met een volledig Hollandse bezetting gemaakte cd 'Get Down' uit 1992. 'As well' wordt geopend door drummer Aldo Romano, waarna het door de pianist met het thema wordt overgenomen. Daarna werkt saxofonist Ernie Watts dit op volle kracht uit. Watts springt van de ene stapsteen naar de andere, met volledig inzicht in de materie van het stuk. Telkens blijkt hij keurig op de juiste plek te landen. Dan creëert Van 't Hof een schitterende spanningsboog; als een groeiende ballon die zonder te knallen op het juiste moment wordt dicht gebonden. Elke volgende solist vult vervolgens met dezelfde gegevens zijn ballon en voegt deze aan de kleurenpracht toe. 'Face To Face' is geen bescheiden achtergrondmuziek. Het is als een krachtig standbeeld dat de straat of het park waarin het staat, overheerst. Zelfs een ballad als 'Krise' voegt zich naar die beeldspraak. Bo Stief leidt het op zijn bas in en Watts bouwt er verder aan. Met een beschouwend en intiem 'You there' eindigt de cd. Drie van de vier groepsleden leverden de composities, maar desondanks is de cd een gebalde eenheid.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS JUNI

Mike del Ferro speelt 9 juni tijdens Zeeland Jazz in het project Opera Meets Jazz. (Foto: Govert Driessen)

RSJ JAZZ

Hanekop, Roeselare

28 en 29 mei 2016

(<http://www.rsljazz.be>)

Met onder anderen: Compro Oro, Azure Mortal, Guillaume Perret, SCHNTZL, LABtrio, Tuur Florizoone & Eric Vloeimans, Cory Henry 'The Revival'.

MEER JAZZ FESTIVAL

Raadhuisplein, Hoofddorp

2 tot en met 5 juni 2016

(<http://www.meerjazz.nl/festival>)

Met onder anderen: Vinnie Vibes, Van Binsbergen Playstation, Fluks, Victor de Boo Trio, Lucas van Merwijk & Cubop City Bigband, Sven Hammond, Trio Grande, Houdini's ft. Anton Goudsmit en Frits Landesbergen.

INTERNATIONAL BIG BAND COMPETITION

Raadhuisplein, Hoofddorp

4 juni 2016

(<http://www.meerjazz.nl/special/programma-3>)

Aan de International Big Band Competition 2016 zullen vanaf dit jaar twintig in plaats van vijftien orkesten meedoen, verdeeld over drie podia en twee klassen. In de topklasse ontbreken Nederlandse orkesten. De volgende orkesten nemen deel:

Topklasse:

Berlin Jazz Composers Orchestra, Big Swingin' Group, Jazzisfaction Big Band, JugendJazzOrchester NRW, Prague JJ Conservatory Jazz Orchestra.

Eerste klasse:

Amstel Big Band, baJAZZo Bigband Emmerich, Big Band Blast!, Big Band Exposure, Big Band Tartu, Caravan Big Band, Central Heat Big Band, de Utrechtse Studenten Big Band, New Sound Jazz Machine, New Town Swing Orchestra, Persi Swing Collective, Phoenix Foundation, Uni Big Band Kaiserslautern en de West Coast Big Band.

De **jury** bestaat dit jaar uit Scott Hamilton (voorzitter), Ack van Rooyen, Johan Plomp, Jarmo Hoogendijk, Rob Horsting, Rob van Bavel, Haye Jellema en Tineke Postma.

...vervolg festivaloverzicht op de volgende pagina

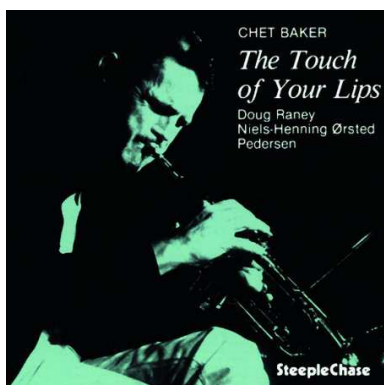
VARIA

Woord 'jazz' in 1918 voor het eerst in Nederlandse pers

De eerste gedrukte versie van het woord 'jazz' werd in Nederland in 1919 in een advertentie van een Amsterdamse dansschool aangetroffen, zo werd tot nu toe verondersteld. Maar jazzjournalist Aldert Toornstra vond in het Nieuwsblad van het Noorden een advertentie uit 1918 van de Groningse dansschool Herman Leviet. Hij kondigde onder meer een dans genaamd 'The Jazz' aan. Toornstra denkt dat de dans uit Londen werd meegenomen door Britse matrozen die in de Eerste Wereldoorlog in Groningen in een barakkenkamp verbleven. Zij zouden tijdens hun verlof in Londen met de nieuwste dansen in aanraking zijn gekomen. (Bron: Dagblad van het Noorden, 27 april 2016)

101 MEESTERWERKEN die u nog niet heeft gehoord (deel 5)

In het februarinummer van dit jaar publiceerde de redactie van het Franse blad Jazzmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst:

Chet Baker

The Touch Of Your Lips (Steeple Chase)

Paul Bley

Alone Again (Improvising Artists Inc.)

John Coltrane

Dakar (Prestige)

Dave Douglas

Constellations (hatOLOGY)

Maynard Ferguson

Birdland Dream Band (RCA Victor)

Coleman Hawkins

The Hawk Flies High (Riverside)

Freddie Hubbard

First Light (CTI)

Wynton Marsalis

Live At The Blues Alley (Columbia)

Don Pullen

Ode To Life (Blue Note)

Frank Strozier

Fantastic Frank Strozier (Vee Jay)

FESTIVALS JUNI (vervolg)

The Preacher Men spelen op het Red Light Jazz Festival.
(Foto: Ferry Knijn)

JAZZ ON THE WAVES

Diverse locaties, Den Hoorn (Texel)

2 tot en met 5 juni 2016

(<http://www.jazzonthewavestexel.nl/>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans & Eric Vaarzon Morel, String Trio (Ernst Glerum, Tristan Honsinger & Mary Oliver), Irving Berlin Programma (Han Bennink, Ernst Glerum & Michael Moore), Wolter Wierbos & Thomas Heberer, Ab Baars & Tobias Delius, Guus Jansen & Mary Oliver.

RED LIGHT JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties, Amsterdam

3, 4, 5 juni 2016

(<http://redlightjazz.com/>)

Met onder anderen: New Cool Collective ft. Matt Bianco, Candy Dulfer, Ruud Breuls, Sinas, **The Preacher Men**, Hans Dulfer.

ZEELAND JAZZ

Diverse locaties, Terneuzen en Middelburg

9 tot en met 19 juni 2016

(<http://www.zeelandjazz.nl/>)

Met onder anderen: Opera Meets Jazz door het **Mike del Ferro** Trio ft Claron McFadden en muzikanten van het Metropole Orkest, The Houdini's ft Anton Goudsmit, Zeeland Suite Revisited o.l.v. Jeroen van Vliet, Biréli Lagrène, Larry Carlton, Nationaal Jeugd Jazz Orkest, Archie Shepp, Nordmann en Lee Konitz.

SWINGIN' GRONINGEN

Binnenstad, Groningen

16, 17, 18 juni 2016

(<http://swingingroningen.nl/>)

Met onder anderen: Northern European Jazz Talent Contest, The Houdini's ft Anton Goudsmit, Student Big Band Groningen, Want 2 Swing Big Band.

KID DYNAMITE JAZZ FESTIVAL

Deliplein, Rotterdam

26 juni 2016

(<http://kiddynamitejazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: ICP Orchestra, Sarah Jane, Bongomatik, de Nazaten en Bo Saris.

JAZZFLITS 259

staat **30 MEI 2016** op <http://www.jazzflits.nl>

OVERZICHT NOMINATIES JJA AWARDS 2016

Enige tientallen, vooral Amerikaanse, journalisten nomineerden de afgelopen maanden musici voor de toonaangevende jaarlijkse Awards van de Jazz Journalists Association (JJA). De winnaars van 2016 worden medio mei bekendgemaakt en ontvangen hun prijs op 15 juni in de Blue Note Jazz Club in New York City. Een overzicht van de genomineerden in enkele categorieën:

Lifetime Achievement in Jazz

Bucky Pizzarelli
Charles Lloyd
Chick Corea
Bobby Hutcherson
Henry Threadgill

Record of the Year

Rudresh Mahanthappa

Bird Calls
(ACT Music)

Vijay Iyer Trio

Break Stuff
(ECM)

Kamasi Washington

The Epic
(Brainfeeder)

Maria Schneider Orchestra

The Thompson Fields
(ArtistShare)

Musician of the Year

Charles Lloyd
Maria Schneider
Vijay Iyer

Up & Coming Artist of the Year

Joey Alexander
Kamasi Washington
Tomeka Reid

Composer of the Year

Henry Threadgill
Maria Schneider
Rudresh Mahanthappa

Arranger of the Year

Arturo O'Farrill
Maria Schneider
Ryan Truesdell

Trumpeter of the Year

Dave Douglas
Terell Stafford
Terence Blanchard
Tom Harrell, Wadada Leo Smith

Trombonist of the Year

Conrad Herwig
Marshall Gilke
Robin Eubanks
Steve Turre, Wycliffe Gordon

Guitarist of the Year

Bill Frisell
John Scofield
Julian Lage, Mary Halvorson

Cyrille Aimee is genomineerd in de categorie 'Female Vocalist of the Year'. (Foto: Lyle Daniel)

Female Vocalist of the Year

Cassandra Wilson
Cecile McLorin Salvant, Cyrille Aimée

Male Vocalist of the Year

Gregory Porter
Jose James, Kurt Elling

Large Ensemble of the Year

Arturo O'Farrill Afro Latin Jazz Orchestra
Maria Schneider Orchestra, Vanguard Jazz Orchestra

Midsize Ensemble of the Year

Charles Lloyd New Quartet
Henry Threadgill Zooid, Kamasi Washington Band
Myra Melford Snowy Egret
Rudresh Mahanthappa Bird Calls Quintet

Trio or Duo

Christian McBride Trio
Fred Hersch Trio, Kenny Barron Trio
Matthew Shipp Trio, Vijay Iyer Trio

Baritone Saxophonist of the Year

Claire Daly, Gary Smulyan
Joe Temperley, Ronnie Cuber

Tenor Saxophonist of the Year

Charles Lloyd, Chris Potter
Joe Lovano (Sonny Rollins mag niet meer meedoen)

Alto Saxophonist of the Year

Miguel Zenon, Rudresh Mahanthappa
Steve Coleman

Soprano Saxophonist of the Year

Dave Liebman, Jane Bunnett
Jane Ira Bloom, Sam Newsome

Pianist of the Year

Fred Hersch, Jason Moran
Matthew Shipp, Vijay Iyer

Bassist of the Year

Christian McBride, Linda Oh
Michael Formanek

Drummer of the Year

Brian Blade, Eric Harland
Jack DeJohnette, Matt Wilson, Rudy Royston

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 9 mei 2016

1. **Russell Malone**
All About Melody
(HighNote)
2. **Yellowjackets**
Cohearence
(Mack Avenue)
3. **George Coleman**
A Master Speaks
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN

Joe Temperley, 11 mei 2016 (86)

De Schotse saxofonist Joe Temperley deed in 1949 zijn eerste ervaring op bij Harry Parry (op tenor), was daarna werkzaam in diverse Britse formaties en van 1958-1965 bij Humphrey Lyttelton. In 1965 trok hij naar New York en maakte daar naam als een zeer gewaardeerde baritonsaxofonist, dubbelend op basklarinet, in bands als die van Woody Herman, Thad Jones-Mel Lewis en vanaf 1991 in het Lincoln Center Jazz Orchestra. Maakte de laatste jaren ook platen onder eigen naam.

Johannes Bauer, 6 mei 2016 (61)

De Duitse trombonist was de jongere broer van Conny Bauer, ook op trombone. Beiden speelden ze een voorname rol in de free jazz scene, eerst in Duitsland, later ook in bredere kring.

Doug Raney, 1 mei 2016 (59)

Amerikaanse gitarist. Trad in de voetsporen van zijn vader, gitarist Jimmy Raney, trok in 1977 met hem naar Europa en bleef daar hangen, eerst in ons land, daarna in Denemarken. Maakte daar tal van platen voor Steeplechase, onder andere met de Zweedse tenorist Bernt Rosengren. (jjm)

INGEZONDEN

Sarah Vaughan op een postzegel

Misschien waren er na het zien van de postzegel van Sarah Vaughan in Jazzflits 256 wel jazzliefhebbers die daardoor filatelische neigingen kregen. Maar die teleurgesteld afhaakten toen uit het stukje bleek dat zelfs in de VS zij pas de vijfde jazzmusicus was met een eigen postzegel na Billie Holiday, Louis Armstrong, Ella Fitzgerald en Miles Davis.

Niet getreurd, want genoemde Billie Holiday maakt deel uit van een velletje Jazz Singers / Blues Singers met Bessie Smith, Muddy Waters, Robert Johnson, Jimmy Rushing, Ma Rainey, Howlin' Wolf en Mildred Bailey (1994). Louis Armstrong maakt een serie compleet met Coleman Hawkins, James P. Johnson, Jelly Roll Morton, Charlie Parker, Eubie Blake, Charles Mingus, Thelonious Monk, John Coltrane en Erroll Garner (1995). Dan is er nog een vel met vier Big Band Leaders: Glenn Miller, Benny Goodman, Count Basie en de gebroeders Dorsey, Tommy en Jimmy samen (1996). En Duke Ellington dan? Die was er al in 1986. De oudste die ik vond was W.C. Handy uit 1969. Daarnaast zijn er naast deze muzikantenzegels nog wat algemene jazz-zegels. Met deze opsomming pretendeer ik geen volledigheid. Dus: op naar de filateliewinkel!

Arie Teunissen Huizen

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

VARIA

Documentaire over afscheid Cees Schrama op You Tube

Filmer Paul Boots maakte een film van 20 minuten over het afscheid van pianist Cees Schrama (1936) tijdens een optreden eind oktober 2015 van de Gooische Compagnie. Ton van Middelaar spreekt met Cees Schrama in Theater De Speeldoos in Baarn. De film is te vinden op You Tube:

<https://youtu.be/HogknibDZso>.

JAZZFLITS 259 staat 30 MEI 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

ENRICO RAVA NEW QUARTET

JAZZ IN BEELD

Op **5 mei** speelde het Enrico Rava New 4tet in het Bimhuis in Amsterdam. Op het programma stond werk van het recente album 'Wild Dance' (ECM). Rava werd begeleid door Francesco Diodati (gitaar), Gabriele Evangelista (bas) en Enrico Morello (drums). (Foto's: Joke Schot)

INTERNATIONAL JAZZ DAY CONCERT WASHINGTON

JAZZ IN BEELD

Op **29 april** vond in het Witte Huis in Washington het officiële International Jazz Day Concert plaats. Met onder anderen Esperanza Spalding (boven) en Pat Metheny (onder). (Foto's: Steve Mundinger)

GERALD CLAYTON TRIO

JAZZ IN BEELD

Op **29 april** speelde het trio van pianist Gerald Clayton in het Cultureel Centrum van Hasselt. Met Joe Sanders op bas en Justin Brown op drums. Jean Schoubs was erbij en maakte deze foto van de leider.

JAZZAHEAD! 2016

JAZZ IN BEELD

De Trade Fair. (Foto: Jan Rathke)

Twee impressies van de beurs Jazzahead! 2016. Die vond van **21 tot en met 24 april** jl. plaats in Bremen.

Een showcase wordt opgenomen door het televisiestation Arte. (Foto: Jan Rathke)

POOGIE BELL

JAZZ IN BEELD

Maar liefst een tien gaf een Telegraaf-verslaggever aan een eerder optreden van drummer Pogie Bell: 'te gek funky jazzgeluid'. Op **22 april** stond hij in LantarenVenster (Rotterdam) met Mike Stephenson (sax, zang), Kenny Peagler (keyboards) en Juraj Griglak (bas). Joke Schot maakte de foto's in de zaal en de kleedkamer.

